

ρή

Δεν πέρασαν πολλές

μέρες από τότε που ακούσαμε πλήθος στρατιάς ουρανού ν' ανυμνεί το Θεό και να ψάλλει: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία», και να, καινούργια κοσμοχαρμόσυνη αγγελία ακούγεται πάλι, στον Ιορδάνη αυτή τη φορά: «Επεφάνη ο Σωτήρ, η χάρις, η αλήθεια».

Χθες, υποδεχθήκαμε τον Λόγο του Θεού Πατρός σαν νήπιο και διδαχθήκαμε μυστήρια απόρρητα και απόκρυφα. Εκείνον που ασιγήτως, ακατάπαυστα, ανυμνούν στους ουραμούς τα Χερουβείμ και τα Σεραφεείμ, είδαμε να συνανυμνούν, κάτω, πλήθη στρατιάς ουρανού. Τον «προ των αιώνων γεννηθέντα» αμήτορα (χωρίς

μητέρα) εκ Πατρός, είδαμε κάτω να γίνεται άνθρωπος απάτορας (χωρίς πατέρα), μόνο από μητέρα. Τον δημιουργό των αιώνων είδαμε άναρχο και συγχρόνως «υπό χρόνον», αχώρητο και συγχρόνως χωρούμενο, Θεό και συγχρόνως άνθρωπο, επάνω «περιβεβλημένον το φως ως ιμάτιον», και κάτω «περιβεβλημένον τα σπάργανα», μέσα σε παρθενικές μητρικές αγκάλες!... [\(περισσότερα...\)](#)